

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI 48-AS FÜGGETLENSÉGI KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA

A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: egész évre 10 K, fél évre 5 K, negyed évre 2 K 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Községek, községi előjárók, papok és gazdasági egyleti tagok egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják. egy példány ára 10 fillér.

Helyközi telefon 15. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

BETEGH PÁL

LAPTULAJDONOS.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a köziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Köziratokat vissza nem adunk. Hivatalos hirdetések 100 szög minden szó 6 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet om. 8 fillér, többszöri közlésnél 6 fillér. Nyit-tár sora i K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári csekk- és kléring 10,489. szám

Itthon a király!

A Halley-üstökös, az nem jött s a világ megérdemelt vége elmaradt, de történt egyéb csoda Nagymagyarországon. Eljött a magyar király, hogy majd egy évi távollét után megörvendeztethesse hűséges népét, magyarjait jelenlétével.

Szép Budavár magas tornyán az ércakas csikorog élesen, talán örömeiben, talán azon való keservében, hogy sehol sem leng a magyar zászló a torony ormokon. De örvendj magyar nemzetem, örvendj velünk, hogy mégis ime nem hiába iktattatott törvénybe, hogy a magyar királynak félévet kell az országban töltenie, ha nem is az egész félesztendőt, de legalább három hetet itt tölt közöttünk a legelső magyar ember s vele az egész udvar, minden fényével, minden pompájával.

Csak ilyenkor látjuk, hogy tulajdonképpen mit kell nekünk nélkülözniünk. A mikor az udvari fogatok nesztelen gördülése, a sok követ, udvari ember sűrű forgása, pár napra világossá lépteti elő ami szeretett fővárosunkat, csak ilyenkor érezzük teljes nagyságában azt a veszteséget, amit az udvar távolmaradása nekünk okoz.

Idegenforgalom, nagyvárosias pompa és fény fakad az udvar nyomában. A szegény magyar, ki mindettől egész esztendőn keresztül elszokott, szájtátva bámul az udvari lakások három szegletű kucsmájára, s nem tudja elképzelni, hogy akik a kocsikban ülnek, épen olyan emberi lények, mint jómagam, a hogy azokban is éppen annyi öröm és fájdalom fér el, mint ő benne; csak a különbséget nézi, a szokatlant bámulja s nagy csodálkozásában még az udvari szakácsot is megéltene, annyira benne rejlik a szolgálatra kész loyaltizmus, mely mindenkor ékesítette a magyart.

De hasztalan minden erőlködésünk. Ha virágokkal borítanánk minden utvonatukat, melyeken az udvar hazánkban elvonul, ha fejünkön keresztül engednők a lágy, gummitalpu hintókat gördülni, így bizonyítván örömünket s azt, mily szívesen látjuk őket körünkben, akkor sem érhetnők el azt, hogy abban az időben, mely törvényeinkben meghatározott s amelyet jog- és méltányosság szerint itt kellene töltenie az udvarnak, csakugyan és tényleg itt töltse. — A szokás hatalma

sokkal nagyobb minden törvény-nél, a beleoltott szeretet s anti-páthia pedig leküzdhetetlen, bármily hosszú idők tanusítsák is az ellenkezőjét annak, mit a tanítók, a nevelők gyermekkoruk óta oly szívós kitartással beléjük oltottak.

A dunapari fényes palota sugárzó ablakai örömmel mutatják, hogy székvárosában reszideál a magyar király. Abban a palotában, mely ritkítja párját az egész föld kerekén, úgy természeti fekvésénél, mint építészeti remekénél fogva, abban a palotában, melyben százszámra állanak a szobák rendelkezésre, abban a palotában csak az unalom, az elhagyatottság, — szövi éveken keresztül misztikus pókhálót, csak egynehány héten keresztül, mint az elátkozott kastélyokban szokás, veri ki a tündöklő élet a sivár unalmat.

Kár érte! Kár érettünk, kár az uralkodó családért. Ha minden úgy történnék, ahogy mi magyarok szeretnők. Ha legalább fél éven keresztül lakoznék az udvar körünkben, de sok minden másképpen volna, mily sok hiábavaló rekriminálás szűnne meg s veszne el a szürke semmiségbe. De a magyarok átka, miként a múltban, úgy a jelenben is, a meg nem értés volt. Nem értették meg egymást a nemzet fiai, még kevésbé a nemzet s uralkodócsalád. S ez a százados félreértés sűrű fátyola reá nehezedik előre haladásunknak s ott támad legerősebben, ahol legkevésbé számítunk reá.

De ki tudja, talán a százados félreértés sűrű szövete, most kicsinyég fellebben s eloszlik az a szomorú köd, mely a két meg nem értő fél szétválasztására képződött s mi ilyen nagy örömmel, kitörő lelkesedéssel, még sokszor és sokat üdvözölhetjük koronás főnket körünkben, szerető magyarjai körében.

A magyarok Istene adja, hogy az az élet, az a pezsgés, mely az udvar jelenlétét mutatja, sokáig, addig ameddig mi kívánjuk örvendeztesse ezt a szegényt, ezt az elhagyott, magára maradt, de tisztességes, munkabíró nemzetet!...

— Törvényhatósági közgyűlés.

A vármegye rendes közgyűlését holnap (pénteken) d. e. 10 órakor tartja meg a megyeház disztermében. Ekkor hirdetik ki az országgyűlést behívó királyi kéziratot. Másnap pedig a központi választmány kitiűzi a vidéki kerületek választási határnapját.

A fekete kávé.

Három felvonásban.

Lehet még negyedik is...

A „Székely-Udvarhely” mult számában első helyen mondtuk el véleményünket a rendőrfőkapitányi és az azzal egybehangzó alispáni másodfoku ítéletre vonatkozólag.

Két felvonása lejárt ezzel annak a csésze fekete kávénak, melyet Dr. Paál Árpád vármegyei főjegyző Dr. Valentsik Ferenc képviselőjelölt-nél elfogyasztani merészkedett.

A harmadik felvonás az alábbi felelőzéssel veszi kezdetét. Ezt a belügyminisztériumhoz küldik az arcpirító jogtalansággal elítéltek és szól a következőképen:

Tek. Rendőrfőkapitány Ur!

A 766—898. B. M. sz. rendelet alapján hozott 200—910. sz. ítéletét helybenhagyó 3146—910. sz. alispáni ítélet ellen felelőzéssel élünk. E felelőzésünk útján kérjük a m. kir. belügyminisztert, hogy a jelzett elsőfoku ítéleteket megsemmisíteni, s a kihágás vádja és következményei alól minket felmenteni méltóztassék.

Kérésünk indokául utalunk az elsőfoku ítélet ellen szóló felelőzéseinkben foglaltakra. E felelőzéseink érveit elől kitért a másodfoku ítélet s mondva csinált indokálással kockáztatott meg az elsőfoku ítélet fenntartása végett olyan állításokat, amik viccenek is feltűnő rosszak.

Kiemeljük e torzmunkának a sarkpontjait.

Hibáságunk másodfoku megállapítása azokon az okoskodásokon alapszik, melyekkel az alispáni ítélet bizonyítani próbálja, hogy március 28-án a Dr. Valentsik Ferenc udvarán népgyűlés történt. És kihámozza a népgyűlés alkatelemeit a következőkben:

1) Az udvaron sokan voltak.

2) Ez a sokaság habár magánhelyen gyűlt is össze, de részvétele nyilvános volt, mert a házigazda nem hívta meg őket s nem is ismerte mindnyáját. Magán gyülekezetnek tehát nem lehet tekinteni az udvarra csoportosultakat, mert „magángyülekezeteknek csak azon gyülekezetek tekinthetők, amelyekben való részvétel lényegileg az egybehívó által egyénileg is ismert és meghívott személyek zárt magánkörére vonatkozik.

Rendezetlen, szervezetlen, elnök nélküli volt ugyan a sokaság, de szokásunk éppen azt kívánja meg, hogy ilyen rendezetlenül gyűlés ne tartassék, mert az ilyen rendezetlen gyűlést tudomásul se veheti a hatóság. Tehát éppen az, hogy ilyen tudomásul se vehető rendezetlenség történt, ez is egyik alkateleme a népgyűlésnek.

A sokaság politizált, mert üdvözlő táviratot küldött Justh Gyulához.

Ezek az alispáni ítélet szerint a népgyűlés alkatelemei. Ez alkatelemek megállapítása után hozza ki, hogy a sokaság népgyűléssé formálódásának okai voltak: Vizy Flóris, Benedek Aladár és Zengliczky Károly, mert a néptömegből beszédek intéztek, továbbá Dr. Valentsik Ferenc és Dr. Paál Árpád azért, mert „a néptömeget fel nem világosították, hogy ily összejövétel előzetes bejelentés nélkül tiltva van,” sőt ők maguk is beszéltek, s e beszédekkel „ők maguk járultak a bejelentetlen népgyűlés teljességéhez.” Tehát az előbbi négy pontban felsorolt alkatelemek kivül ezek a szereplések is létesítették a népgyűlést s így az öt elített szereplése is alkateleme a népgyűlésnek.

Ezeket nem mi mondjuk, — ezeket az alispáni ítélet mondja. És ha nem rossz viccelődésnek hiszi valaki ezt az ítéletet, hát állítsa össze annak okoskodása alapján, hogy mi is a népgyűlés fogalma? Hiszen ez ítélet megállapításai szerint: népgyűlés azon magán udvarra begyűlt sokaság, melynek tagjait a házigazda mind meg nem hívta és mind nem ismeri, továbbá a melynek gyűlési jellegét a hatóság tudomásul se veheti, s amely Justh Gyulának üdvözlő sürgönyt küld. Ezenkívül szükséges, hogy e sokaságból Benedek Aladár, Vizy Flóris és Zengliczky Károly beszéljen; szükséges továbbá, hogy Dr. Valentsik Ferenc és Dr. Paál Árpád a magán udvarra begyűlt sokaságot fel ne világosítsa bejövetele nének semmi törvényben ki nem mondott tilalmasságáról. Ha ezek a körülmények mind együtt vannak, akkor a székelyudvarhelyi hatóságok bölcsessége szerint e körülmények összesége — népgyűlés.

Ezzel szemben állítjuk, hogy a népgyűlés nyilvános, vagy azzá deklarált helyen összegyűlt sokaság, ami nem ötletszerűen verődött össze, hanem amit tervszerűen egybehívtak bizonyos előre kitervelt manifestációk létesítésére s aminek a kitervelés megvitatása és határozattá formálása érdekében szervezett kell bírnia és rendezéssel kell megindulnia. A lényeg nem abban van, hogy politizálnak-e, vagy nem; nem is abban van, hogy a rendőrhatalóságok előtt ellenszenves egyének beszélnek-e vagy nem; sőt még abban sincs a lényeg, hogy határozatot hoztak-e, vagy nem és sürgönyileg üdvözöltek-e valakit, vagy nem. A lényeg a népsokaságon kívül: a népgyűlés létesítésére kiértett szándék, e szándéknak megfelelő és a néphez szóló általános egybehívást, azután ez egybehívás általánosságának megfelelő nyilvános környezet, végül pedig e nyilvánosságban való szereplés rendezésére és a szereplés eredményének kifejezésére kész szer-

vezet. Ezek nélkül nincs népgyűlés, ha van is sokaság. Ezek nélkül a sokaság csak néptömeg, csak csoportosulás, csak összeverődés, amivel szemben ismét más szabályai vannak a rendőri jognak, mint a népgyűléssel szemben.

Állítjuk ezt és bizonyítjuk is.

Megtörténik, hogy pl. szívbajos emberek összeesnek a nyílt utca során s tömeg gyűl körük. Szegény szívbajosnak szándékában se volt az összeesés, se az, hogy emberek gyűljenek köréje. Nem volt szándék a tömeg egybegyűjtésére, mégis egybegyűltek. Az egybegyűlők közül valaki indítványozza, hogy orvost kell hívni vagy kórházba kell vinni az összeesettet. Az indítványt elfogadják és érvényesítik. Hát kérjük már most, ki a csoda minősíti ezen cselekvények összességét népgyűlésnek? Pedig hát együtt volt a sokaság, volt indítvány, lett határozat, még nyilvános helyen is történt az egész. Ámde nem volt szándék az egybehívásra és népgyűlésre.

Menjünk tovább egy más köznapi példához. Aféle provinciális városból mint a miénk is, kiszármazik és híres emberré lesz valaki és híre érkezik, hogy ez a híres férfiú valamelyik napon hazajő. Valami lelkes városi lakos meghallja ezt a hírt, s megéri benne a szándék, hogy városunk nagy fiát ünnepléssel kellene fogadni. A szándék azonban csak benne marad, s ezzel a szándékkal egyedül megy ki a vasuti állomáshoz. Ott azonban az övéket váróknak egy egész sokasága van, aki a mi lelkes emberünknek is nagyrészt ismerőse. A lelkes ember elmondja ismerőseinek, hogy ő városunk nagy fia tiszteletére jött ki, s így a ki-gyűlt sokaság értesülve városunk híres szülöttének érkezéséről, ovációt is rendez ennek megérkezésekor. Az ovációtól lelkesedést kap városunk nagy fiának lelkes tisztelője, s üdvözlő beszédet is mond a nagy fiúnak. A nagy fiu válaszol. Lesz éljenzés, tüntetés, s még valaki képviselőjelöltként is kezdi éltetni a hazaérkezettet. Erre is rádörgik az éljenzés, s tódul mindenki a hazaérkezett híres emberhez, hogy gratuláljon neki a képviselőjelöltséghez. Ismét kérjük, ezt a jelenséget ki minősíti népgyűlésnek? Pedig hát volt az ünneplésre szándék, nyilvánosság, beszéd és határozat, sőt még politizálás is. De nem volt egybehívás.

Menjünk még tovább. Ismét valami vidéki városnak nagy neveztessége egy ottlakó öreg, nagytudományu tanár. Messze földön ismerik a hírét. Messze földről fölkerekedik egy iskola tanári kara és fiatalasága. Egybehívja őket az igazgatójuk, elhatározzák, hogy tanulmányutat tesznek, s meglátogatják azt a bizonyos öreg tanárt is. Meg is látogatják a saját lakásán. Az öreg tudós egyiküket se ismeri. De üdvözlő bezzéddel köszöntik, ünneplik, mire az öreg tudós válaszol. A választól fellelkesülve, felkéri őt a látogatók, hogy jöjjön el tanárnak ő közéjük. — Ismét kérjük, ki az az ostoba, ki ezeket a jelenségeket népgyűlésnek minősíti? Pedig hát volt sokaság, azt bizonyos kiérett szándékkal egybe is hívták, némileg szervezték is, beszéd is hangzott el a sokaságból, határozatot is hoztak. Igen ám, de nem volt meg a nyilvános környezet,

magánlakásban, tán annak az udvarán, vagy kertjében történt az egész.

Végül még a szervezet, a rendezettség kérdésében utalhatnánk az előbb felhozott példák közül a két elsőre, mely a szándék, illetve egybehívás hiányán kívül a szervezetlenséget is feltűnteti. De mondhatunk még közelebbi példát is arra, hogy szervezet és rendezés nélkül nem létesülhet népgyűlés. Székelyudvarhelyen néhány úri ember elhatározta és meg is tette, hogy egy vendéglői helyiségbe 1910. március 28 ikára népgyűlést hívott egybe a parlamenti tettelegességek elitélése végett. Össze is gyűlt az egybehívásra egy sokaság, az egybehívókat leabeugolta, szándékuk helytelenítését értehetően kifejezte, a fölvetett kérdésben az egybehívók tervét rosszaló elhatározással állást foglalt. Ezt látván éshallván az egybehívók, a sokaságot gyűléssé formálni megse próbálták, hanem eltávoztak. És ekként a szervezet kiküszöbölődve, a tervezett népgyűlés meg sem volt nyitható, a sokaság szétoszlott, s maig se mondja senki, hogy a parlamenti tettelegességek tárgyában Székelyudvarhelyen népgyűlés történt volna. Hanem azt mondja mindenki, hogy akartak ebben a dologban népgyűlést csinálni, de ez a népgyűlés nem volt megtartható. Még a most megfölebbezett alispáni ítélet is azt mondja, amelyik ezt az általunk felhozott példát szintén felsorolja. Pedig hát ezuttal igazán volt népgyűlési szándék, egybe még beszéd is volt az abeugokban impregnálva s az egybehívottak egyértelmű állásfoglalásában határozat is megnyilatkozott a tervezett elitélés visszautasításáról. Mégse tudott népgyűlés létesülni. A sokaság állásfoglalása egyszerű zavargássá és tüntetéssé devalválódott. És miért? Azért, mert állásfoglalásának szabályos megnyilvánítására és kifejezésére nem volt szervezete és rendezettsége.

De a példákon túl is mehetünk, s magából e most felebbezett ítéletek alapjául szolgáló miniszteri rendelethöz is kimutathatjuk, hogy népgyűlés arra való szándék és rendezés nélkül nincsen. Ez a rendelet megkívánja, hogy 24 órával előbb a népgyűlést be kell jelenteni. És ez a rendelet büntetéssel sújtja a be nem jelentett népgyűlés rendezését, s az ott való részvételt. Tehát az a miniszteri rendelet is népgyűlésnek olyasvalami eseményt tart, amit 24 órával előbb lehet tudni, s a mit rendezni szoktak. Huszonnégy órával előbb pedig csak azt lehet tudni, ami elhatározásunktól függő, s amire már huszonnégy órával előbb megvan a szándékunk és elhatározásunk. Ha ez a szándék és elhatározás nincs meg, akkor igazán nem tudjuk, hogy hogyan és mit lehet bejelenteni 24 órával előbb? Továbbmenve a rendeleten, még inkább nem tudjuk, hogy nem rendezett népgyűlésnek kik lehetnek a rendezői, s hogy ha nem rendeztek népgyűlést, akkor népgyűlés nélkül hogyan lehetnek népgyűlésen résztvevők? Még tovább menve sokkal inkább nem tudjuk, hogy nem rendező rendezőket s részt nem vevő résztvevőket melyik törvény, vagy rendelet alapján lehet büntetéssel sújtani?

Csak azt tudjuk, hogy a Várentsik

Ferenc udvarára beérkező sokaságban semmi szándék nem volt a népgyűlésnek. Ezt különben maga az alispáni ítélet is megállapítja, azt mondván, hogy az udvarra begyűlt sokaság eleinte csakis tüntető felvonulás jellegével bír, s csak a Dr Várentsik Ferenc és Dr Paál Árpád beszéde tette a népgyűlést teljessé. E beszédek megtörténtéig tehát az alispáni ítélet szerint se volt szándék a népgyűlésre, mert ezideig népgyűlés se volt. De ha ezideig nem volt népgyűlés, akkor Dr Várentsik és Dr Paál Árpád fenn a tornácán, a sokaságtól külön, kettesben hogyan tudott népgyűlést csinálni? Érthetetlen dolog ez annál inkább, mert kettejüknek a sokaságtól való állandó fizikai távolsága is kizárja azt, hogy bennük népgyűlés rendező szándék lett volna.

Szándék tehát nem volt a népgyűlésre. Éppen úgy nem volt egybehívás se. Ezt az ítélet is megállapítja, mikor a népgyűlést magától összeverődőnek mondja. És az udvaron történt beszédekről se állíthatja az ítélet, hogy azok népgyűlésre szóló egybehívást foglaltak volna magukban.

Nem volt nyilvános környezet se, mert egy magánudvar talán nyilvános helynek mégse minősíthető, akárhányan jönnek is oda. Magánudvaron való csoportosulást nyilvános jellegűvé a „részvétel nyilvánossága” fogalmának megteremtésével se lehet kinevezni. Mert a „részvétel nyilvánossága” című fogalom ismét csak vicc az alispáni ítéletben. E szerint csak a részvétel titkossága mellett lehetne egy házban magántársaság; csak úgy, ha lopva, bujva, elálarozva, s befüggönyözött kocsikban és éjnek éjszakáján jelennék meg valaki házában.

Végül pedig határozottan elismeri azt is az alispáni ítélet, hogy a Dr Várentsik Ferenc udvarán történt csoportosulásnak nem volt rendezettsége és szervezete, s annak ilyen szervezetlen voltában való bejelentését gyűlésként tudomásul se vehette volna a hatóság. Csodálatos, hogy mégis gyűlésként akarja most büntetni a hatóság. Pedig amit gyűlésként előzőleg tudomásul se lehet venni, azt bizonyára utólag se lehet gyűlésként kezelni.

Elég az hozzá, hogy a Dr Várentsik Ferenc udvarán történt csoportosulásban a sokaságon kívül a népgyűlés minden belső és külső alkateleme hiányzott. Ekként tehát se e csoportosulásnak többi még jelen volt tagjai, se mi büntethetők nem vagyunk bejelentetlen népgyűlés rendezése és azon való részvétel címén.

Tiszta és világos dolog ez, s elítéltetésünket csak annak köszönhetjük, hogy az elsőfoku ítélet nyomdokain haladva, az alispáni ítélet is borzasztó fogalomzavarban van a népgyűlés és csoportosulás fogalmának megkülönböztetésében. Kitétszik ez az ítélet indokolásának két részletéből. Egyik részlet szerint jogszokásunk azért követeli meg a gyűlések előre való bejelentését, hogy a „rendezetlen gyűlések tartásának megakadályozása” így lehetővé váljék. Másik részlet szerint a Várentsik Ferenc udvarán történt csoportosulást azért kell népgyűlésnek minősíteni, mert máskülönben az ilyen

„hirtelen gyűlések” tartása gyakorivá válna, s az ellenőrzést nehezítené. Ezzel szemben azt kell megjegyeznünk, hogy a legközönségesebb tudás szerint is minden gyűlést egybe kell hívni, meg kell nyitani és be kell zárni. A gyűlés bizonyos formában jelentkezik. Rendezetlen tehát nem lehet. Gyors lefolyású lehet, de a résztvevők előzetes felhívása, véleményének kikérése nélkül, vagyis hír nélkül nem történhetik. Amit tehát rendezetlen és hirtelen gyűlésnek mond az alispáni ítélet, az nem gyűlés, hanem gyülekezés; formátlan, szervezetlen, együttértő, vagy zavarzó csoportosulás. Ezt a büntető és a kihágási törvénykönyv is külön alanyaként felsorolja, rendetlenkedéseire büntetést szab, de az előre való bejelentését egyáltalán nem követeli, mert a dolog természetéhez, a csoportosulás öletszerűségéhez, indulatrohamok szerint való alakulásához képest nem is követelheti. De — amint mondtuk — a rendtelenségeit bünteti. És a kihágási törvénykönyv 42. és 78. §-ai szerint a rendőrhatalóság e csoportosulásokkal szemben praeventív intézkedéseket tehet, s ez intézkedések megszegését büntetés alá adhatja és veheti. Ha tehát a csoportosulással szemben ezek a védekezési módok megvannak, akkor nincs szükség arra, hogy egy magánudvaron történt csoportosulást bejelentetlen népgyűlésként büntessünk.

Mert a csoportosulást az idézett törvényszakaszok szerint is csak nyilvánossága és jogtalan tényei miatt lehet büntetni. Jelen esetben pedig maga az alispáni ítélet elismeri, hogy a Várentsik Ferenc udvarán történt csoportosulás semmi jogtalan-ságot, vagy veszélyt nem rejtett magában. Ezt az elismerést köszönjük és leszögezzük, s ennek eredményeként megállapíthatjuk, hogy arra a magánudvarra rendőri hatóságnak belépnie nem volt szabad. Mert csak a jogrendet sértő vagy veszélyeztető alkalom esetén nyomulhat a rendőri beavatkozás a magánosok körébe. Ha pedig ezt tennie nem volt szabad, akkor rendelkeznie se szabad, ítélkeznie se szabad, büntetnie se szabad azon az udvaron történtek fölött. És ha mégis ítélkezik, mégis büntet, s a jogrendet nem sértő udvarról embereket cipel fogságba, vagy pénzbüntetés kárával sújt, akkor hatáskörét lépi túl, az erre vonatkozó törvényes kötelességét szegi meg, s így legalább is a Btkv. 471. §-ába ütközik.

Mi az elsőfoku hatóságoknak idevargáló ténykedéseivel szemben e fölebbezésünk útján megkísértjük a közigazgatási uton még megpróbálható jogorvoslatot. Ha ez sem sikerül és az elsőfoku hatóságok sérelmes ítélkezését közigazgatási uton meg nem semmisítik, kénytelenek leszünk ez ítélkezés miatt a büntető feljelentést megtenni.

Ismételten kérjük tehát a minket sújtó elsőfoku ítéletek megsemmisítését és teljes fölmentésünket.

Dr Paál Árpád,
Dr Várentsik Ferenc,
Benedek Aladár,
Vizy Flóris,
Zengliczy Károly.

A bögözi fődesur nótája.

Ad notam: Debrecenbe kéne...

Udvarhelyre kéne menni
Szavazatot kéne venni...
Állj meg kocsis, nincs még pénzem,
S azzal sem kapunk, érzem.

Király-utca, Király utca
Oh én számár homokbucka
A minap ott rám ugattak
Az volt aztán egy szép attack.

Voltam nagyur, voltam kis ur,
Ugy-e igazam van Kíss ur?
Köponyegem könnyen fordul
S ügyem azért nem áll zordul.

Diri, diri, dári dungó,
Nálamnál ki nagyobb mungó!?
Udvarhelyre berándulok
Reám bámul minden tulok.

Nem adok, de ígéretet
Röpdösnek az ígéretek
Sájdíridi! Dungó, dungó,
Jól élek én, mint nagy mungó.

HIREK.

— Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy derék alispánunk a városon munkapárti, az udvarhelyi kerületben Kossuth-párti és az oklándiban Justh-párti magatartást nem tanusít;

mondják, hogy a mostanában hajnali négy órakor a Kossuth-utcán végig tülkölő kondás közcsendháborítást nem követ el;

mondják, hogy a darabont nagybácsi és a granicsár öcskös a héten összeölelkez, meghatóan nem énekeltek, sem nem füttyülték „az elfogyott a véres-májos” dalt;

mondják, hogy a Haller-izü alispáni másodfoku ítéletet egy granicsár ritkaságokat gyűjtő tudós osztrák múzeum számára busás honoráriummal megvenni nem fogja;

mondják, hogy a választások küszöbén az erőszakosságok újabb és változatosabb módjain a granicsárok nem spekulálnak;

mondják, hogy a diszbe öltözött Csere-zyénys megyenajdu bakon ülése és a csendőrség összpontosítása nélkül muszkapárti kirándulást elképzelni mai napság lehetséges;

mondják, hogy a nemzeti ellenállás által véletlenül felszínre hozott alispán most nem küzd a nemzeti ellenállás ellen;

mondják, hogy ha még egyszer tulipán feltűzésére kerül a sor, nem ő lesz akkor is az első feltűző;

mondják, hogy a muszkapárti jelölt Agyagfalván jó kedvében a függetlenségi jelöltet nem éljenzte;

mondják, hogy a „kényszerített vendéglői záróra” miatt a város képviselőtestülete tiltakozó közgyűlést tartani nem szándékozik;

mondják, hogy a granicsárok „Előkelő foglyok”-ra orv-vadászatot nem tartanak;

mondják, hogy mostanában a kopók házörző, a házörzők pedig kopószolgálatokat nem teljesítenek;

mondják, hogy a mivelttségben előljárók az újság miatt az újságíró és családjával képzelt sérelmeiket éreztetni nem szokták;

mondják, hogy Jásznagykunszolnok vármegye sebcsókoló átiratát a holnapi törvényhatósági közgyűlés — tekintve elavultságát — egyszerűen a régiségtárba utalja;

mondják, hogy Haller gróf a tegnapi Oklándon észlelt lesújtó muszkapárti hírek hatása alatt, frontot változtatott és lakására kitűzette a függetlenségi lobogót;

mondják, hogy a fővadász hagyományos magán kihallgatásait és főkorteszi instrukcióit ezentul személyesen és a helyszínén nem végezi.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerk.

— Az első áldozás a barátok templomában folyó hó 22-én (vasárnap) 9 órakor lesz. A szerzetesek mindent megtesznek, hogy e napot örök emlékeztetvé tegyék s kerik a n. é. közönséget, minél többen legyenek jelen. Az első áldoztatást Gróf Mikes János főesperes végzi.

— Hock János volt országgyűlési képviselő, a hirneves szónok ma (csütörtökön) a délutáni vónattal városunkba érkezik. Innen Oroszhegy és Zetelaka községekre megy s tart nagy beszédet Dr Kállay Tamás érdekében. Este a nagy szónok tiszteletére városunk polgársága fátylasmenetet rendez és Hock János a Dr Váentsik erkélyéről mond beszédet.

— A Ferencrendiek gyászja. Fájdalomtör járta át a Ferencrendiek szívét ama lesújtó hírre, hogy László Polykárp jobblétre szenderült pünköszt első napján d. u. 4 órakor. Nagy einber vészelt el benne. Ő szervezte újjá a magyar és erdélyi rendtartományokat s mint az utóbbinak főnöke lankadatlan buzgalommal emelte ki a „barát” nevet az elnyomatás és üldöztetés tömkelegéből ama fényes hírnévre, melynek a barátok jelenleg örvendének. 6 éven át Rómában képviselője volt a magyar-osztrák Ferencrendieknek. Temetése 18-án d. e. volt Medgyesen. Ugyanakkor a helybeli plebánián és a szerzetesek templomában is gyász Isten tisztelet volt. Sirját a béke anyyala lebegje körül.

— A Székely Társaságok Szövetsége 1910. évi (V-ik) közgyűlését Gyergyószentmiklóson (Csikmegye) tartja folyó évi augusztus 23-án. A központ körlevélben fordult tagjaihoz, hogy a közgyűlés sorrendjében tárgyalandó előterjesztéseket idejében megtegyék. Ugyisintén fölhiyta az összes rokonszervezeteket és egyesületeket, hogy kiküldöttjeiket május 25-ig bejelentsek. A Székely Társaságok Szövetségének ezévi gyűlését érdekessé teszi főleg az is, hogy a közlekedéstől eddig elzárt területen az újonnan megnyitott csiki székely körvasut mentén, Gyergyó kies vidékén tartják meg, mely vidék turisztikai szempontból is a legszebb erdélyrészi tájak közé tartozik. A nagy székely gyűlésen vendégeket is szívesen fogadnak, ha előre bejelentik a szövetség titkárságánál, Marosvásárhelyen.

— Dr Ugron Gábor, a székelykereszturi kerület 48-as függetlenségi Kossuth-párti képviselő-jelöltje, valószínű diadallal járja be kerületét. Mindenütt a lelkesedéssel özőnével fogadják és ünneplik a derék férfit. Rugonfalván oly nagy volt a felbuzdulás, hogy kocsiából kifogták a lovakat és Székelykereszturig leirhatatlan lelkesedéssel húzták be kocsiján.

— Egy város cigánybanda nélkül. Székelyudvarhely, a székelység anyavárosával esett meg az a különös dolog, hogy cigánybanda nélkül maradt. Kónya Jancsi elhagyta szülő városát és hűtlen, hálátlan lett ahhoz a közönséghez, mely neki s annyi elődjének jólétet, dicsőséget és megelégedetten fogyasztott kenyeret adott. Tényleg a föld kerekén nincs még egy olyan város, melynek intelligenciája számarányban hasonló lenne Székelyudvarhelyhez. Itt a cigányzenekar folytonosan igénybe van véve, sőt a farsang idején va-

lósággal a cigány az ur... Nyáron pedig biztos fürdője „Homoród” és most immár „Lobogó” is, hol három hónapon át 2400 korona fix-fizetést kapnak. Kónya Jancsi elment bandástól együtt Brassóba. Itt hagyta a város részéről kapott telket, honnan most törvényesen kitelepítik majd. Egy kiváló, hangjegy ismerettel, törekvő tagokkal bíró zenekarnak nagy jövője van e városban s ha értesülnek a cigány primások erről, hisszük, hogy versenyezni fognak a biztos megélhetést nyújtó állomás elnyeréséért.

— Az ellenzék egyesült. A székelykereszturi kerületben a választási közdelem kezd erősebb mérvet öltetni. Miután Dr Elekes Dénes eddigi Justh-párti jelölt nem hajlandó ezidő szerint a jelöltséget vállalni, egész fellépésének pedig az a célja, hogy a kerületet pártja részéről egy alkalmas személy javára föntartsa — ilyen személy vállalkozása hiányában — meghiusult; ennél fogva a jelöltségtől visszalépett. Tekintettel pedig arra, hogy a kerület eddigi Kossuth-párti jelöltje Dr Ugron Gábor kijelentette, hogy az önálló bank kérdésében teljesen a Justh-párt álláspontján van, s ezt a Justh-párt vezetőinél bejelentette, Dr Elekes Dénes hajlandónak nyilatkozott ennek ellenében ifj. Ugron Gábor aktiv támogatására. Ily előzmények után az 1910. évi május 17-iki függetlenségi gyűlés már a függetlenségi párt két árnyalatának tömörülését mutat. Bálint Dániel nagytermének teljes zsufoltsága, az egészben impozáns lelkes hangulat: a függetlenségi zászló győzelmének biztos záloga. A gyűlésen többen hálás szavakkal emlékeztek meg Dr Elekes abbéli ígéretének jelentőségéről, hogy a nemzeti bank kérdésében Dr Ugron Gábor kijelentése folytán az aktiv támogatásra vállalkozott s mert ezáltal maga a polgárság kettéválása megszűnt s mivel a Justh-párt tekintélyes része az aktiv mozgalomban szintén résztvesz, a függetlenségi zászló győzelme teljes bizonyossá vehető. A gyűlés elintézte a tárgysorozat minden egyes pontját. Dr Elekes indítványára szerveztek egy 30 tagú szűkebbkörű, választást előkészítő és rendező bizottságot s ugyancsak az ő ajánlatára és elnöklése alatt megalakult a választási jogvédő bizottság az olyan nagy mérvet öltött hivatalos presszió, etetés, itatás és vesztegetés fékentartására s megakadályozására. A gyűlés végén ifj. Dr Ugron Gábor mondott igen lelkes, tartalmas beszédet, melyben úgy a saját párt-híveit, mint az ellenfeleket a közdelem fegyvereinek tisztaságára intette. A gyűlés az ifj. Dr Ugron Gábor ünneplésével és éltetésével ért véget.

— Legelő borjuk. A gazdasági egyesület által föntartott szűzgulyába a borjuk folyó hó 17-én hajtattak fel. Kihajtatott 100 drb borjú Agyagfalva, Fiátfalva, Hodgya, Farcád, Firtosváralja, és Székelyudvarhelyről.

— Puszkatus nem volt. A „Székely-Udvarhely” mult számában megemlékeztünk az Agyagfalváról Székelyudvarhelyre rablánccon bekísért tíz székely ügyéről. Ennek keretében — föntartással — közöltük, hogy az első hír szerint „puszkatussal bántalmazták, majd pedig a körjegyző bánt velük a legbrutálisabb módon,

hogy vallomást esikarjanak ki tőlük.” A mint utólag illetékes forrásból lapunkat értesítik — ez az állítás a valóságnak nem felel meg. Ezt örömmel vesszük tudomásul, mert a kötelességtudó, fontos és igen terhes hivatást teljesítő derék csendőrség iránt részünkről mindenkor a legnagyobb tisztelettel viseltettünk. A körjegyző sem bántalmazta az illetőket. A közleménynek ezen része tehát téves információ alapján. Különben a tíz székelyt pünköszt másodnapján délben elbocsátották és Kállay Tamás lobogója alatt, lelkes hangulatban mentek haza Agyagfalvára. Mikor Dr Váentsik Ferenc ügyvéd, függetlenségi képviselőjelölt háza előtt elvonultak, védőjüket hosszasan megéljenezték.

Méhészet.

Az Udvarhelyvármegyei Méhész-Egyesület.

69—1910. szám.

Meghívó.

Az udvarhelyvármegyei méhészegyesület folyó évi május hó 26-án d. e. 11 órától kezdve Etédén az Erzsébet-ház gyűlés termében nagy gyűlést tart, melyre az egyesület tiszteletbeli, választmányi, rendes és pártoló tagjait s a méhészet iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség.

Tárgysorozat.

1. Gyűlés előtt isteni tisztelet. 2. Elnöki megnyitó. 3. Szabó Márton méhtelepének megtekintése kapcsán gyakorlati előadások. a) Méhészkedés története és követelt méhészeti elveim. Előadó: Szabó Márton. b) Műraj készítés gyakorlati uton. Bemutatja: Fazakas Pál. — Folytatva a teremben. 3. Székelyudvarhelyen tartott vál. ülés jegyzőkönyvének hitelesítése. 4. Vármegyei méhészetünk érdekében teendő intézkedések. Előadó: Demeter Miklós. 5. Az orsz. méhészeti kiállításra való részvétel módozatainak tárgyalása. 6. A volt Székelykeresztur vidéki méhészkör pénztárnokának elszámolása. Rendelkezés a fenmaradott összegekről. 7. Titkári bejelentések. 8. Pénztárnok jelentése a pénztár állapotáról. 9. Új tagok felvétele. 10. Indítványok.

Gyűlés után közebed. Ebédre jelentkezéseket elfogad Lőrincz András etédi áll. tanító- és a titkárnál folyó hó 22-ig. Az ebéd díja 2 K 40 f. Székelyudvarhely. 1910. május 7.

KÖZGAZDASÁG.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylettől.

171—1910.

K E R E L E M.

Azon lelkész és tanító urakat, kik a téli gazd. előadások után részökre kiutalt összegekről a nyugtákat még nem küldötték be, ez uton újra kérem azok beküldésére, mert a leszámolás, illetve díj megküldés addig nem történhet meg, amíg az összes nyugták be nem érkeznek.

Székelyudvarhely, 1910. május 18.

Hlatky Miklós
g. e. titkár.

Ne feledje el

hogy a hirdetések hasznára lesz.
 gondos átolvasása annak valószínűleg
 Aki nálunk hirdet annak sikere van.
 A hirdetés szövegezésében szívesen segítünk; kíváncsi kliséit is beszerzünk.
 Hirdetőinknél történő megrendelésénél a „Székely-Udvarhely”-e szíveskedjék hivatkozni.

3053—1910 tkvi. szám.

Hirdetmény.

Sándortelke községre nézve az 1892. XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén.

Ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. c. 15 és 17 §-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban és az 1891. évi XVI. t. c. 15 §-ának a. pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7 §-a és az 1891. XVI. t. c. 15 §-b. pontja alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1910. évi november hó 15. napjáig bezárólag a telekhatóságához nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t. c. 16 és 18 §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással elni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1910. évi november hó 15. napjáig bezárólag a telekhatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, kik az 1 és 2 pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16 §-a alapján történt bejegyzéseket sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekhatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1910. évi nov. hó 15. napjáig bezárólag a tkvi hat. nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelmének nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekhatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekhatósági hatóság.

Okland, 1910. évi április 30-án
Dr. Földes Miklós s. k. kir. albiró.

„A kiadvány hitelül.”

2—3.

Teutsch Károly
 kir. telekhatósági vezető.

508—1910. tkvi. szám.

HIRDETMEYNY.

Bogárfalva községre nézve az 1892. évi XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekhatósági bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólítással tétetik közzé, hogy:

1. mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. c. 15 és 17 §-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban és az 1891. évi XVI. t. c. 15 §-a. pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. évi XXXVIII. t. c. 7 §-a és az 1891. évi XVI. t. c. b. pontja alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1910. évi december 1-ső napjáig bezárólag a telekhatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t. c. 16 és 18 §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással elni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1910. évi december hó 1-ső napjáig bezárólag a telekhatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, kik az 1 és 2 pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t. c. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1910. évi december hó 1-ső napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelmének nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekhatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék, mint telekhatósági hatóság.

Székelyudvarhely, 1910. évi május hó 8-án, **Mihály János** s. k. kir. törvényszéki bíró.

„A kiadvány hitelül.”

Gyertyánossy,

kir. törvényszéki telekhatósági vezető.

B O R!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Vizsgai igen csinos magyar íráslapok díszítéssel, kettős színnyomással, finom famentes papíron, **Beiegh Pál** könyv- és papírkészletében kaphatók.

Nagy tavaszi szövet- és selyem-vásár
Weiner Matyas
 divatruházában,

Budapest, VI. k. Andrássy ut. 3.

Eladásra kerülnek:

120 cm. széles Diagonál Chavott 55, 68, 98 kr. és feljebb
 120 cm. széles Serge 55, 75 kr. és feljebb
 Kamarn — 98 kr. és feljebb
 120 cm. széles Tavaszi angol kelmék — 19, 24 és 35 krajcár
 Perkalin a legjobb gyártmány — 25, 32 és 42 krajcár
 Mosó daalin remek minták 32, 45, 55 és 75 krajcár
 Angol zefírek 39, 45, 55, 75 kr. és felj.
 Selyem u. ha vászon — 24, 28, 35 kr. és felj.
 Fehér áttört batistok — 48, 55, 65, 75 és felj.
 Maderia és lég-hímzések — 85 és 115. Pongis és Louisin selyem 58 és 68 kr. Taffota ruha selyem 65, 85, 95 és 115 kr.
 Dupla sz. nyers mosó selyem 98 és 145 kr.
 Nagy választék frania és angol kosztüm kelmékben, csipkezővetek, ruhadíszek, szalag, fátvol és mindennemű női pipere cikkekben.

Mintákat vidékre szívesen küldök.

20 koronán felüli megrendeléseket bérmentve szállítok.

Czell Frigyes és Fiai

bortermelők és bornagy kereskedők
Medgyes.
 Legjobb beszerzési forrás termésketadta valódi erdélyi hegyi borokban. Hordókban és palackokban. Kitűnő sajáttermés és vörös borok.

Butorokat Székelyudvarhelyt, Kosulh-utca 43. szám alatt
Balási Mihály épület-asztalosmester
 készbutor - raktárában

szereshetünk be a legelőnyösebben. Dus választék van: ebédlő-, háló- és szalonberendezések, hajlított butorok, hintaszékek, irodaberendezések, valamint esztrogályos munkák, függönytartók, fogasok, zongoraszékek stb.-ben. Költségvetésekkel díjmentesen szolgál. Kárpitos munkákat, javításokat, szalonberendezéseket, szobadíszítéseket és butoresomagolást jutányosan teljesít.
 9—52.

Magyar királyi államvasutak.

Oda Érvényes 1910. Május 1-től. Vissza

Vv.	Vv.	Vv.	Nyári menetrend.	Vv.	Vv.	Vv.
8512	8514	8516		8511	8513	8515
I—III.	I—III.	I—III.		I—III.	I—III.	I—III.
— 820	895	—	ind. B.-pest k. p. u. (N.-váradon át 126) érk.	720	730	640
— 200	1230	8700	„ B.-pest k. p. u. (Aradon át 153, 126) „	610	1230	115725
— 906	648	832	„ Kolozsvár (126) (*Csatl. Héjasfalván)	510	959	609
—	480	1250	„ Szentágota vásártér (133)— — — — —	—	—	—
—	1124	730	ind. Segesvár (126, 133) — érk.	702	442	945
— 509	1137	743	Fehéregyháza — —	650	430	933
— 517	1145	751	Bún 211 sz. órház — —	643	422	925
— 526	1154	800	érk. Héjasfalva (126) — ind.	634	413	916
— 528	1157	803	ind. — érk.	633	409	913
— 542	1211	817	Ujszékely 2. sz. órház — —	619	355	859
— 552	1221	827	Alsóbaldogfalva — —	610	345	849
— 603	1233	839	Székelykeresztur — —	602	337	841
— 611	1241	847	Bethfalva 6. sz. órház — —	553	329	830
— 622	1252	858	Kisgalambfalva — —	543	319	819
— 641	111	908	Nagygalambfalva — —	535	311	811
— 656	126	923	Bögöz — — — —	521	257	757
— 709	139	936	Bikafalva 11. sz. órház — —	509	245	745
— 725	155	952	érk. Székelyudvarhely ind.	454	230	730

Nyomatott Betegh Pál villam-motors könyvnyomtató-intézetében Székelyudvarhelyt. 1910.